

Ændringsf. t. 3. Beh. af Lovt. om Hærens Ordning m. fl. Lovforslag.

hindres, og at det vil lykkes ved Batteriets Fald at gøre det svære Skyts ubrugeligt, kan man ikke med Sikkerhed gaa ud fra.

Ogsaa overfor Beskydning fra Landsiden vil det være særdeles ønskeligt at kunne dække Haubitserne, for at ikke Betjeningen af dem skal kunne hindres.

De foreløbige Overvejelser, som Generalstaben i den Anledning har foretaget, have givet til Resultat, at de *nordre Fløj anlæg* bør flyttes ca. 2,000 m. mod Syd og bestaa af:

1. Et Haubitsbatteri med 29 cm S. H. i det lave Skovparti mellem Taarbæk Kapel og Slesvigbakken, ved hvilken Beliggenhed det dækkes godt mod Beskydning fra Søen.
2. Et Kystflankeringsbatteri, hvis Skyts maa dækkes mod Skibside, med 75 mm L/30 h. S. K. umiddelbart Nord for Taarbæk Havn.
3. Nogle Anlæg til Sikring af de nævnte Batterier mod Erobring ved Angreb Nord fra af Styrker, der landsættes forud for en mod Vedbækysten rettet egentlig Landgangsekspedition.

Hvorvidt det Beløb, med hvilket man hidtil har regnet (1,360,000 Kr.), ogsaa vil kunne slaa til overfor denne Omændring, anser Generalstaben imidlertid for meget tvivlsomt.

De forberedte fremskudte Stillingers Bortfalden medfører ikke Ændringer i de foreslaaede *Fløj anlæg Syd for Hovedstaden*, idet deres svære Haubitser ere tilstrækkeligt dækkede ved deres Beliggenhed.

Med Hensyn til *Værdien af den nuværende Landbefæstning uden Udbedring og uden nye Anlæg* kan Generalstaben henholde sig til sine Udtalelser i Begyndelsen af sin fortrolige Skrivelse C. 155 af 4/8 1908, i hvilken der er angivet „de Hovedopgaver, som de til Københavns umiddelbare Sikring mod Landsiden eksisterende Befæstningsanlæg maa antages at kunne løse“. En Styrkelse af Forsvaret i forreste Linie gennem Nyanlæg vilde naturligvis bevirke, at Løsningen af de heromhandlede Opgaver vilde kunne gennemføres sikrere.

Hvad Sikringen af Hovedstaden mod Beskydning, hvilket Forhold ikke er omhandlet blandt de nysnævnte „Hovedopgaver“, angaar, maa det anses for i høj Grad ønskeligt, at der træffes enkelte supplerende Foranstaltninger.

Idet der foreløbig ses bort fra Dyrehaven, stiller Forholdet med Hensyn til Beskydning af Byen sig saaledes:

Medens Feltskyts og de Haubitser, der kunne ventes medførte af en Felthær, ikke ville kunne beskyde Hovedstaden indenfor Lørsøen og Fasanvejene, ville de 21 cm Morterer og 10—15 cm lange Kanoner, der nærmest maa betegnes som Belejringsskyts, med sine Granater kunne naa henholdsvis omtrent til Jagtvej-Pileallé-Linien og til Sølinien. Dette vil Forsvaret imidlertid — for de 10—15 cm Kanoners Vedkommende i hvert Fald for Bydelene indenfor Jagtvejlinien — kunne hindre, saafremt dets Fæstningsartilleri gennem Udstyringen med *Ballonmateriel* sættes i Stand til at faa Indseende i de paagældende Terrainstrækninger, idet Fæstningens Skyts da i tilstrækkelig Grad kan beskyde Batterianlæg paa disse Strækninger.

Anderledes stiller Forholdet sig i Dyrehaven, idet Bevoksningen her vanskeliggør Indseendet i Terrainet. En absolut Sikring mod Beskydning herfra kan kun ske ved en Fremskydning af Forsvaret til Dyrehavesletten. Kan en saadan Fremskydning ikke opnaas, vil den nordlige Del af Østerbro kunne beskydes af 21 cm Morterer og Østerbro i sin Helhed af 10—15 cm lange Kanoner med Granater. Paa den anden Side vil Bevoksningen ogsaa vanskeliggøre Fjenden Brugen af Skytset, særligt for de lange Kanoners Vedkommende.

Generalstaben maa altsaa efter sin Opfattelse i det hele af, hvad Landbefæstningen bør præstere for Forsvaret, anse nye Anlæg til dens Forstærkning for fornødne; men selv uden saadanne ville de eksisterende Anlæg dog vedblivende have en meget betydelig Værdi for Forsvaret. Dette maa da se at faa det bedst mulige ud af dem; og de kunne ikke undværes, naar ikke noget nyt sættes i Stedet.

J. M. Gørtz.